

สุข...ทุกสภาวะ

โครงการบ้านหลังเรียน เปิดศึกชิงเด็กสู้นั้นที่ดี

ปัญหาเด็กติดเกม เด็กไปมั่วสุ่มกันก่อนเหตุวิวาท ปัญหาอาชญากรรมชิงทรัพย์กับเด็ก ฯลฯ ล้วนเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน ทั้งหมดนี้ยังไม่รวมถึงปัญหาทางเพศ ที่อาจเกิดขึ้นจากการรวมตัวกันที่บ้านหรือหอพักของเพื่อน เพื่อดูสื่อลามกตามประสาวัย อายากรู้อยากลอง

ที่สำคัญที่สุดคือ นำไปสู่การติดสิ่งเสพติด!!!

ดังนั้นการใช้เวลาไปกับเทคโนโลยีเป็นที่เลี้ยงคั้นเวลาก่อนที่ผู้ปกครองจะดูแล นั่นจึงนับว่าเป็นดาบสองคม เพราะหากเด็กใช้ในแง่ของการเรียนรู้ ก็จะเป็นการติดอาวุธทางปัญญา แต่ถ้าใช้ในทางที่ผิด เช่น ในร้านเกม เด็กก็จะไปหมกมุ่นอยู่กับเกมทั้งบนโทรศัพท์มือถือ และอินเทอร์เน็ต ซึ่งต้องจ่ายทั้งเงินและใช้เวลาหมดไปกับกิจกรรมต่างๆ ผ่านสื่อเหล่านั้น โดยไม่ได้เห็นโลกแห่งความเป็นจริง และยังพบว่าสื่อเหล่านี้จะมีความสัมพันธ์กับการส่ง SMS ดูคลิปวีปี้ ดูสื่อลามก ฯลฯ ด้วยเช่นกัน เป็นผลที่กระทบกับเด็กที่มาแรงที่สุดในปีนี้

ท้ายสุดนำมาซึ่งอนาคตของชาติที่ไม่มีศักยภาพ โอกาสที่เราจะสู้หรืออยู่ในสังคมโลก อย่างทัดเทียมกับประเทศอื่น ๆ ก็คงจะลำบาก

"โครงการบ้านหลังเรียน" ที่ดร.อมรรวิชัย นาครทรรพ ผู้จัดการสถาบันรวมจิตติ และหัวหน้าโครงการ Child Watch ได้ผลักดันให้พื้นที่ช่วงชิงตัวเด็กจาก พื้นที่เสี่ยงจึงเกิดขึ้น

เพื่อหวังเพิ่มพื้นที่สร้างสรรค์ลดภาวะความเสี่ยงสำหรับเด็กและเยาวชนในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน โดยใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง และเสริมสร้างความอบอุ่นในครอบครัว

โดยได้รับการสนับสนุนจาก สำนักงานกองทุนสนับสนุน การสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

"การวิจัยยืนยันชัดเจนแล้วว่า เด็ก 10-15% ของ นักเรียนทั้งหมดที่หลังเลิกเรียนแล้วต้องกลับบ้านอยู่ คนเดียวเป็นประจำ เมื่อเทียบกับจำนวนเด็กนักเรียน ทั้งหมดประมาณ 12 ล้านคน เท่ากับว่าจะมีเด็กที่ต้อง โดดเดี่ยวหลังเลิกเรียนมากถึง 1.5-2 ล้านคน ขณะที่ในบางพื้นที่ที่เป็นโรงงานอุตสาหกรรม ที่พ่อแม่ต้องไปทำงานในนิคมฯ ตัวเลขนี้ก็ยิ่งสูงถึง 20%"

โครงการดังกล่าวได้ริเริ่มโครงการตั้งแต่ปี 2551 โดยได้รับความร่วมมือจากการศึกษา นอกโรงเรียน (กศน.) ประจำจังหวัดนำกิจกรรมต่างๆ ไม่ว่าจะเชิญอาสาสมัครสอนนักเรียน ทำกิจกรรมสันทนาการต่างๆ ตามความสนใจของเด็ก เพื่อให้เกิดการพัฒนาและเพลิดเพลิน มากกว่าการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ หรือใช้เวลาไม่เป็นประโยชน์ ซึ่งได้ขยายผลในจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อาทิ เลย มหาสารคาม

ดร.อมรรวิชัย บอกด้วยความปลื้มอีกว่า เมื่ออกคน.ได้นำร่องเปิดศึกสงครามชิงเด็ก มาพื้นที่ดี ๆ แล้ว ทางชุมชนหลายแห่งได้เห็นว่า เป็นเรื่องที่ดี จึงได้นำต้นแบบไปดำเนินการบ้าง โดยใช้บ้านของผู้ใหญ่ใจดีในชุมชนให้ลูกๆ หลานๆ ในละแวกนั้นสามารถมานั่งอ่านนิทาน หรือทำกิจกรรมดี ๆ ได้

เมื่อเห็นว่าเป็นโครงการดี ฝ่ายผู้ใหญ่ใจดีทั้งหลาย ก็ย่อมเห็นชอบ เมื่อเป็นเช่นนี้ทางสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามสิ่งเสพติด (ป.ป.ส.) ก็สนับสนุนให้เกิดขึ้นใน 12 จังหวัดภาคอีสานให้มีการเปิดศึกชิงเด็กมาพื้นที่ดี ๆ ตามโครงการบ้านหลังเรียนด้วย

"ล่าสุดขณะนี้จังหวัดที่มีโครงการบ้านหลังเรียน ทั่วประเทศแล้วกว่า 20 จังหวัด โดยเฉพาะที่ทันสมัย"

เห็นจะเป็น กทม. ที่ล่าสุดได้มีชุมชนตลิ่งชันได้ดำเนินการโครงการนี้ ซึ่งขณะนี้ทางฝ่ายที่เกี่ยวข้องพยายามติดตามถอดบทเรียนของโครงการนี้ ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมที่โดนใจเด็ก ถูกใจพ่อแม่ เหตุผลที่ทั้งฝ่ายผู้ปกครองและนักเรียนสนใจร่วมโครงการนี้ ฯลฯ เพื่อทำเป็นตำราสำหรับศึกษา และไปเพาะเมล็ดพันธุ์แห่งความดีในพื้นที่ที่ยังไม่มีโครงการดังกล่าว” ดร.อมรวิรัช กล่าว

ดร.อมรวิรัช แอบเผยตอนท้ายว่า สิ่งที่ดีใจที่สุดเห็นจะเป็นการที่ กองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติหรือยูนิเซฟ ได้เห็นความสำคัญในโครงการดังกล่าว โดยสนับสนุนโครงการนี้ในการถอดบทเรียนออกมาเพื่อขยายผลให้เกิดทั่วประเทศ ขณะเดียวกัน กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ก็เตรียมสนับสนุนโดยไปขยายผลสำหรับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ ด้วยเช่นกัน โดยในปี 2554 จะมีบ้านหลังเรียนมากมายหลายองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

เชื่อว่าจะให้ชุมชนหรือท้องถิ่นเป็นผู้เปิดพื้นที่บ้านหลังเรียน เปิดพื้นที่ให้องค์กรของชาติได้พักพิงทำกิจกรรมดีๆ ก่อนผู้ปกครองมารับเท่านั้น โรงเรียนก็ถือว่ามีบทบาทสำคัญเช่นกัน เพราะขณะนี้ก็มีโรงเรียนหลายแห่งที่จัดกิจกรรมดีๆ ให้นักเรียนทำระหว่างช่วงที่รอผู้ปกครองมารับกลับบ้าน แทนที่จะให้เด็กไปเดินเตร็ดเตร่เที่ยวเล่นเรื่อยเปื่อย

อย่างไรแล้วพ่อแม่ก็ยังเป็นฟันเฟืองที่สำคัญในการอบรมสั่งสอนลูกอยู่ดี เพราะหน้าที่นี้จะถือว่าโยนให้ครูอาจารย์และโรงเรียนรับผิดชอบอย่างเดียวไม่ได้

